

تاریخ ایل قشقایی

خاطرات

میرزا نصرالله خان قهرمانی،
معین دفتر

به کوشش کاوه بیات

الشريك

خاطرات

تاریخ ایل قشقایی

خاطرات میرزا نصرالله خان قهرمانی، معین دفتر

به کوشش کاوه بیات

عنوان و نام پدیدآور:	قهرمانی، میرزا نصرالله، ۱۲۵۴-۱۳۳۳	سرشناسه:	قهرمانی، میرزا نصرالله، ۱۲۵۴
به کوشش کاوه بیات		مشخصات نشر:	تهران: نامک، ۱۳۹۹.
		مشخصات ظاهری:	۷۶۸ ص.
		شابک:	978-964-689532-4
خاطرات میرزا نصرالله خان قهرمانی، معین دفتر		عنوان دیگر:	خاطرات میرزا نصرالله خان قهرمانی، معین دفتر
فهرمانی، میرزا نصرالله، ۱۲۵۴-۱۳۳۳	-- خاطرات	موضوع:	فهرمانی، میرزا نصرالله، ۱۲۵۴-۱۳۳۳
قشقایی -- ایران -- تاریخ		موضوع:	قشقایی -- ایران -- تاریخ
Qashgai's (Turkic people)-Iran-History		موضوع:	Qashgai's (Turkic people)-Iran-History
ایلات و عشایر -- ایران -- فارس		موضوع:	ایلات و عشایر -- ایران -- فارس
Nomads-Iran-Fars		موضوع:	Nomads-Iran-Fars
بیات، کاوه، ۱۳۳۳	-- گردآورنده	شناسه افزوده:	بیات، کاوه، ۱۳۳۳
		ردیبلدی کنگره:	CT ۱۸۸۸
		ردیبلدی دیوبی:	۹۲۰/.۰۵۵۱
		تعداد کتابخانه ملی:	۷۳۵۲۶۷۴

naamak.publication@gmail.com

naamak.publication

@naamakpublication

تلفن: ۶۶۴۱۷۶۳۶

تاریخ ایل قشقایی

خاطرات میرزا نصرالله خان قهرمانی، معین دفتر

به کوشش: کاوه بیات

ویرایش تصاویر: مصطفی زکریا؛ طرح جلد: علی بخشی

شمارگان: ۱۳۲۰ نسخه؛ نوبت جاپ: اول ۱۳۹۹

چاپ: منصور؛ صحافی: کیا

قیمت: ۱۵۰۰۰ تومان

ISBN: 978-964-689532-4

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۶۸۹۵۳۲-۴

تمامی حقوق این اثر محفوظ است

تکمیر یا تولید مجدد آن کلّاً و جزئاً، به هر صورت (چاپ، فتوکپی، انتشار الکترونیکی و صوتی)

بدون اجازه کتبی ناشر ممنوع است و پیگرد قانونی دارد

پخش: ۰۹۱۹۵۵۸۱۲۱ (نادر نامداری قره‌قانی) و پارسه ۶۶۴۷۷۴۰۵ داخلى ۱

تصویر معین دفتر

مجموعهٔ خاطرات و اسناد ملک منصورخان صولت قشقایی - ۲

تاریخ ایل قشقایی

خاطرات میرزا نصرالله خان قهرمانی، معین دفتر

فهرست

۹	پیشگفتار.....
۱۳	مقدمه.....

دفتر اول

۱۹	حالات خوانین قشقایی
----	---------------------------

جانی خان، محمد علی خان ایلخانی، جهانگیرخان ایل بیگی، محمدحسن خان، عزیزالله خان، لطفعلی خان سرتیپ، نصرالله خان ایلخانی، ابراهیم خان اسعدالسلطنه، محمدحسین خان قشقایی، مرتضی قلی خان ایل بیگی، علی قلی خان ایل بیگی، حیدرقلی خان، قبادخان، مصطفی قلی خان لشکرآرا، داراب خان ایل بیگی، عبدالله خان ضرغام الدوله، اسماعیل خان صولت الدوله، محمدناصرخان، ملک منصورخان، محمدحسین خان، خسروخان، امیرعطاخان صولت السلطنه، احمدخان سردار احتمام، علی خان سالار حشمت، محمد قلی خان، سلطان محمدخان، تواریخ خوانین عظام

۱۱۱	دوران ریاست عبدالله خان ضرغام الدوله
-----	--

ایل بیگی گری ضرغام الدوله، او اخر ریاست سلطان محمدخان، حکومت اجلال الملک تبریزی، کشته شدن فراش فرمانفرما، جنگ قرهیال، در تعقیب ایل کشکولی، سرقت مهر ضرغام الدوله، حبس ضرغام الدوله، شکایت از غارت و خسارت، عزل نظام الملک، پیشامد کامفیروز، عصبانیت مشهدی خانعلی، ضرغام الدوله در اصفهان، مراجعت از اصفهان، سفر تهران، مراجعت از تهران، امامزاده جعلی، فوت بهادرخان، ضرغام الدوله، در رکاب شعاع السلطنه، شکار صحrai قرباغ، از شیراز برای گرسیر، ایالت شعاع السلطنه، حکومت بهبهان سردار عشاير، ایالت آصف الدوله، ایالت علام الدوله، ملاقات لرد کرزن، ایالت شعاع السلطنه، فوت ضرغام الدوله، در ابتدای مشروطه فارس

اسمعیل خان سردار عشایر ۲۴۳

حرکت سردار عشایر، جنگ طهمار، ایالت حسینقلی خان نظام‌السلطنه، اوایل مشروطه، ایالت سهام‌الدوله، فریب غریب‌خان، مخالفت بختیاری‌ها، ایالت رضاقلی خان نظام‌السلطنه، جنگ نظام‌السلطنه و قوام‌الملک، مهمانی عباسقلی بیگ، اتحاد سردار عشایر و قوام‌الملک، واسموس، جنگ گذار گجن، جنگ با ژاندارمری، شکست سردار احتشام، زخمی شدن اسماارت، مقدمه طغیان ژاندارمری، در تعقیب دره‌شوری، انقلاب یاور علیقلی خان، گرفتاری مهدب‌الدوله، گرفتاری فرزندان عبدالله بیگ، ورود نصرالله و فامیل قوام‌الملک، مراجعت قوام‌الملک، کشته شدن یاور علیقلی خان، استقبال از فرمانفرما، ایالت فرمانفرما، تقلب حاج مجتبه حکمت، مهمانی سردار عشایر، در مقدمه جنگ قشقایی با انگلیس، مخالفت آقایان، جنگ کره‌داشی، جنگ فیروزآباد، جنگ بیشه زد، ورود سردار احتشام، سردار احتشام در فیروزآباد، حمله سردار عشایر، محاصرة فیروزآباد، ورود اردوی انگلیس، عواید فیروزآباد، جنگ دره شوری‌ها، موضوع ارفع‌الدوله، ماجراهی باغ دلگشا، سفر علی خان سالار حشمت، اطلاع از کودتای سوم اسفند، سفر میرزا نصرالله خان، موضوع شدن فلارد، گرفتاری روساء جمی، مهمانی احمدشاه، سفر سردار عشایر به تهران، حکومت یاور محمودخان پروین، حکومت یاور رخشان، اوضاع ۱۳۰۸-۱۳۰۶، ورود حبیب‌الله خان شیبانی، جنگ تامرادی، ایلخانی گری ملک منصورخان، حکومت سرهنگ سید شاکر، دوره حکومت نظامی

برادران قشقایی ۴۱۷

وقایع سال ۱۳۲۰، ورود محمدناصرخان، جنگ کامفیروز، سفر خسروخان به ماهور مهلاطون، جنگ موک و کله‌ای، حرکت خسروخان برای سرحد، جنگ سعیرم، معاهده کهرویه، بعد از معاهده کهرویه، معاهده نخودان، موضوع برقراری کوپن، یادداشت‌های تقریبی

دفتر دوم

ایلات و طوابیف قشقایی ۴۵۹

دره‌شوری، کشکولی، قراچه‌ای، ارباب قلم و انشاء، اولاد ابوطالب آقا، شش بلوکی، صفوی خانی، ددکه‌ای، فارسیمدان، ایگدر، گلمزن، یلمه‌ای، جرکانی، بلو،

فیلی، قره‌غانی، پرویزخان و هرمذخان، فرج‌الله‌خان گل‌وبلبل، بهی، کله‌سیاه،
عفتر بیگلو، موصلو، آرد‌کپان، بهلوانی، توللی، ولی‌بیگ، بیات، نجفی‌ها،
خورشیدی، چگینی، عبدالرحمانی، گرایی، غُجه بیگلو، کهواده، عیناقلو،
سارویی، راشکی، شهبازی، زرگر، چهار بنیچه، اهل طرب، فیوج، مالیات و
متوجهات دیوانی، صورت املاک، خوانین بوانات، جنگ ایران و انگلیس،
پاره‌ای اطلاعات تاریخی، عمارت باغ ارم، شجره‌نامه خوانین بختیاری، بناها و
عمارات، مدت زندگانی و تاریخ وفات خوانین

تصاویر	۶۶۵
نمایه	۶۹۷

پیش‌گفتار

خاطرات میرزا نصرالله خان قهرمانی ملقب به معین دفتر، تا بدینجا و تا شناسایی احتمالی دیگر منابع مشابه مهم‌ترین گزارش بر جای مانده از تاریخ معاصر ایل قشقایی است؛ تاریخی به هم تنیده در تاریخ پُر فراز و نشیب ایران زمین و پیوسته با حیات ملی ایران. و در این مورد بخصوص، در هم‌تنیدگی با تاریخ معاصر فارس از دوره مقارن با انقلاب مشروطیت تا فروپاشی سلطنت قاجار و شکل‌گیری نظام پهلوی.

ایل قشقایی به دلیل قدرت و اهمیت سیاسی اش در تمامی حوادث آن دوره؛ نهضت مشروطه و استقرار نظام سیاسی حاصل از آن، حوادث جنگ اول جهانی و بالاخره تحولات منجر به سقوط قاجاریه و برآمدن دولت رضاشاهی نقش مهمی داشته است؛ نقشی که تاکنون بیشتر از یک منظر بیرونی یعنی از ورای گزارش‌های بر جای مانده از منابع دولتی، نمایندگان قدرت‌های خارجی، گزارش وقایع‌نگاران شهری و دیگر مأخذ مشابه به تصویر درآمده است. حال آنکه حوادث و تحولاتی از آن دست از یک منظر دیگر یعنی یک نگاه درونی نیز می‌تواند روایت شود و آثاری چون خاطرات معین دفتر قهرمانی یکی از نمونه‌های ارزشمند آن است.

میرزا نصرالله خان قهرمانی، معین دفتر به گونه‌ای که خود در بخش «اریاب قلم و انشاء» همین کتاب به اختصار در شرح حال خود خاطرنشان کرده است «... در سنة ۱۳۱۶ هجری قمری در دستگاه مرحمت پناه عبدالله خان ضرغام‌الدوله به شغل انشاء وارد خدمت شده، بعد در دستگاه مرحمت‌پناه اسماعیل خان سردار عشاير ایلخانی به

شغل مباشرت قشقاوی و سایر امور ملک و غیره مفتخر و مورد توجه...» بوده است^۱ و از این رو در موقعیتی قرار داشته است که بتواند با توجه به تجارب و خاطرات دست اول خود از تحولات دوران حکمرانی ضرغام‌الدوله و صولت‌الدوله در یک دوره کم‌وپیش بیست ساله و همچنین یک دوره بعدی با اندکی فاصله، یک چنین گزارش دست اولی ارائه کند.

این گزارش که به درخواست شادروان ملک منصور خان قشقاوی در پی مراجعت ایشان از اروپا در سال ۱۳۲۳، از معین دفتر برای نوشتن شرحی از «اوپساع و احوال قشقاوی... تاریخی از حالات قشقاوی و فامیل خودمان...» شکل گرفت^۲ و به تدریج طی چند سال، صورتی نهایی یافت، در دو بخش تدوین شده است؛ یکی خاطرات شخص معین دفتر از دوران مورد بحث که دفتر اول این مجموعه را تشکیل می‌دهد و دیگری دفتر دوم که در آن ایلات و طوایف قشقاوی معرفی شده‌اند. در تدوین این بخش علاوه بر دانش و اطلاع شخصی صاحب خاطرات در پاره‌ای از موارد از سران طوایف و ایلات مورد بحث نیز پرس‌وجو شده است. در این دفتر دوم در باب مجموعه‌ای از دیگر مضامین ذی‌ربط نیز مانند صورت املاک قشقاوی و ساختمان‌های احداث شده توسط خوانین قشقاوی و غیره اطلاعاتی ارائه شده است که ملاحظه خواهد شد.

نوع نگاه و سبک نگارش میرزا نصرالله‌خان قهرمانی را می‌توان منشیانه توصیف کرد و متأثر از آثاری چون ناسخ التواریخ سپهر و فارسname ناصری که خود در آغاز تاریخچه‌اش و به کرات بدان‌ها ارجاع داده است. با آن که این روایت اصولاً بر خاطرات معین دفتر استوار است اما در نحوه ثبت و بیان آن پاره‌ای از جنبه‌های رسمی و ملاحظات ناظر بر مأخذ و منابع پیش‌گفته نوعی تعارف و تکلف نیز دیده می‌شود که در خلال آن سختی و خشونت حاکم بر مناسبات قدرت، چه در عرصه رقابت‌های درون ایلی و چه در زمینه رویارویی‌های بیرونی در برابر دیگر ایلات یا حوزه‌های غیر ایلی، نمود چندانی پیدا نمی‌کند.

از سوی دیگر زمان نگارش خاطرات در ادوار پایانی دهه ۱۳۲۰ نیز بر نوع نگاه کم‌وپیش نوستالژیک معین دفتر نسبت به سرگذشت ایل قشقاوی بی‌تأثیر نیست؛ قشقاوی نیز مانند بسیاری از دیگر ایلات و عشایر دوران ذلت‌بار حکومت نظامی و اسکان

.۱. صفحه ۱۴ همین کتاب.

.۲. صفحه ۴۹۰ همین کتاب.

اجباری پهلوی اول را پشت سر گذاشتند بود و حتی می‌توان گفت که در این دوره تا حدودی نیز روال سابق ایلی را احیاء کرده بود؛ خاطرات معین دفتر در یک چنین برهه‌ی بدبیلی از لحاظ ثبات و اقتدار نوشته شد که با توجه به تحولات پیشین و آتی قشقاوی، مقطع زودگذری بیش نبود.

در بهره‌برداری از خاطرات معین دفتر – مانند بسیاری از دیگر منابع مشابه تاریخی – مجموعه نکاتی را باید در نظر داشت؛ یکی از این نکات احتمال پس و پیش شدن ترتیب زمانی بعضی از وقایع است. برای مثال در بخشی از این خاطرات در اشاره به حوادث دوره ریاست حسین قلی خان نظام‌السلطنه، به ائتلافی اشاره شده است که میان صولت‌الدوله، شیخ خزعل و والی پشتکوه بر ضد اقتدار فزاونده بختیاری‌ها شکل گرفت، حال آنکه این ماجرا به دوره ایالت رضاقلی خان نظام‌السلطنه در سال‌های بعد از انقلاب مشروطه مربوط می‌شود و نه دوره ریاست حسینقلی خان.

به همچنین در اشاره به تحولات مراحل پایانی سلطنت احمدشاه و برآمدن رضاخان سردار سپه، که در آن نخست از بحث تغییر سلطنت صحبت می‌شود و آنگاه استقبال از احمدشاه در بازگشت از سفر اروپا حال آنکه موضوع نخست به پاییز سال ۱۳۰۴ مربوط است و موضوع دوم به پاییز سال ۱۳۰۱.

فهرست ارائه شده از والیان فارس در این دوره و یا اطلاعات مربوط به تاریخ ورود و خروج آن‌ها از فارس نادقيق است.^۱ در مواردی چند نیز مطالب تکرار شده است. نکته دیگری که باید در نظر داشت استفاده معین دفتر از اصطلاحات ایلی است مانند آملک به معنای بره شیرخوار؛ فَرَح، جوجة کبک؛ کاوه، بزغاله؛ کُچه، کمین‌گاهی سنگچین برای شکار؛ گهره، بره؛ گلاح یا گلاه، رمه اشتر؛ گوشتنی، گوسفنده؛ سوجر در اشاره به سولجر انگلیسی. و همچنین استفاده‌گاه به گاه از اصطلاحات روز در اشاره به وقایع گذشته مانند اصطلاح استاندار به جای والی یا واژه «چک» در بخشی از متن.

خاطرات معین دفتر به گونه‌ای که از تصاویر نمونه‌هایی چند از اصل دستنویس که در انتهی پیوست شده‌اند بر می‌آید به خطی خوش و خوانا بر اوراقی نوشته شده‌اند به قطع وزیری حدود ۴۶۰ صفحه که بعد از اتمام کار صحافی شده‌اند. شماره‌گذاری صفحات در مقاطعی چند دقیق و مرتب نیست و در قسمت‌هایی نیز از چند سطر تا چند صفحه،

جای خالی‌ای منظور شده که شاید در مراحل بعد تکمیل شود که نشده است.

همان‌گونه که اشاره شد خط دستنویس خوش و خوانا اما فوق العاده ریز و فشرده است که در مواردی چند بازخوانی متن را با دشواری‌هایی و احتمالاً اشتباهاتی مخصوصاً از لحاظ ثبت صحیح پاره‌ای از اسمی تیره‌ها و جای‌ها روپرور کرده است که امیدوارم با راهنمایی مطلعین و صاحب‌نظران محلی در چاپ‌های بعدی برطرف گردد.^۱ در فراهم‌آوری موجبات انتشار این متن، جز در چند مورد که کلماتی چند می‌توانست موهن و زننده تلقی گردد و خوانده نشد، تأکید اصلی بر نقل دقیق نوشته شادروان معین دفتر قهرمانی بوده است.

تقسیم و تنظیم متن به صورت دو کتاب علی‌حده و سرفصل‌های چهارگانه بخش اول و سرفصل بخش دوم، پیشنهاد نگارنده است ولی عنوانین فرعی، همان عنوانینی است که معین دفتر خود در هر بخش ثبت کرده است.

به پاس یادآوری اهتمام ملک منصورخان در سفارش کار و همچنین همت ایشان در نگهداری از این دفترچه به رغم تمامی فراز و نشیب‌های زمانه که دورمان‌ها بر باد داد، مناسب دانسته شد خاطرات معین دفتر نیز در چارچوب مجموعه‌ای که تحت عنوان «خاطرات و استناد ملک منصورخان قشقایی» تعریف شده است، جای گیرد؛ مجموعه‌ای که در چارچوب همراهی و پشتیبانی نشر نامک، خاطرات خود ایشان مجلد نخست آن را تشکیل داد و امید است با نهایی شدن اقدامات جاری در تدوین مجموعه‌ای از استناد و خاطرات ذی‌ربط، مجلدات بعدی این مجموعه نیز در دسترس پژوهشگران قرار گیرد.

در پایان لازم می‌داند از همراهی دوستان گرامی، آقایان اسماعیل شاه‌محمدی و منصور نصیری طیبی در استنساخ اولیه این متن و راهنمایی‌های آقایان بابک زیلاب‌پور و داریوش معصومی در مواردی چند تشکر کنم، هر چند مسئولیت تمام کاستی‌های احتمالی بر عهده نگارنده است.

کاوه بیات

۱. این مقوله بعویژه در مورد اسمی بخش «مالیات و متوجهات دیوانی» (صفحه ۶۲۹ و ۶۱۴) صدق می‌کند که به دلیل ساق بودن سند و کمنگی نوشته، دشواری‌های آن بسیار است.

به نام خداوند بخشندۀ مهربان

[مقدمه]

در سنة ۱۳۲۳ که آقایان ملک منصورخان و محمد حسین خان در اثر جدیت و فعالیت خستگی ناپذیر دوره‌های تحصیلات عالی را به پایان رسانیده و به اخذ گواهی نامه موفق گردیده مراجعت فرمودند، روز ورود آن‌ها به فیروزآباد از روزهای تاریخی به شمار می‌آید. از ورود آن‌ها روح جدید به قالب مادر هجران کشیده و مهربان و برادران بزرگوار و فامیل جلیل و عموم رؤسا و افراد اهالی ایل و بلوک قشقائی دمیده جمعیت انبوهی از هر طبقه در جلگه وسیع فیروزآباد [گرد آمدند] که خاطره‌های شیرین از دوران سلاطین با عظمت عجم از در و دیوار و سقف و جدار در کتبیه‌های کوه و کمر نهفته و منقوش است و بنای آتشکده که به فرمان اردشیر بابکان، سلطان با عظمت ایران برای ستایش یزدان پاک به پیروی از آئین نازنین شت زرتشت پیغمبر پاک ایران بربنا داشته و سالیان دراز کعبه آمال و پرستشگاه ایرانیان پاک‌نژاد که کیش و آئین آن‌ها کردار نیک، گفتار نیک [و] پندران نیک است فرق عبودیت به آستانه آن سوده هزاران سال از عمر بنای آن گذشته هنوز هم طاق گچ و سنگ آن برجا و محکم و استوار است بار دیگر از تشریف فرمائی آن دو بزرگوار عظمت خود را تجدید نمود.

خوانین و رؤسا و کلانتران و افراد اهالی ایل و بلوک و نوکران باوفای رشید طوری حاضر و اجتماع نموده بودند که در این دشت وسیع فیروزآباد جای سوزن‌انداز نبود،

مردم هر کدام به نوعی اظهار مسرت و شادی می‌نمودند. نوکر باب در سواری و تیراندازی، سازنده‌ها در نواختن نقاره و گُرنا و زن‌های عمله با دستمال‌بازی استقبال شایان نموده، با کمال شادی و شعف و احساسات بی‌مانندی جشن مفصلی برپا نمودند. در کلیه دهات بلوک خواجه‌ای و فیروزآباد و طرفین رودخانه تنگ آب طاق‌های نصرت که علامت می‌مینست و شادی و شگون است برپا داشته و پیکر طاق‌های نصرت را با پارچه‌های الوان اعلا زینت داده، صدای ساز و نقاره، نعره تیر و تفنگ را به گوش فلك دوار رسانیده، جماعت زیاد از تُرک و تاجیک و مرد و زن از خورد و کلان برای عرض شادباش و تهنیت ورود در اطراف چادری که برای خوانین برپا داشته بودند اجتماع نموده، هریک سبقت در پایوسی و دستبوسی تلاش و تقلا کرده به همدیگر فشار می‌دادند. اینجانب نصرالله قهرمانی با اینکه بیش از سایرین تشنۀ ملاقات آن‌ها بودم از بیم اینکه از فشار جمعیت در زحمت نباشم در حال عادی در جوار آقای محمد ناصرخان ایستاده و منتظر موقع و فرصت بودم. موقعی که آقای ملک منصورخان به آقای محمد ناصرخان نزدیک شده همدیگر را در آغوش پر از مهر و محبت گرفته و با کمال الفت معانقه نمودند چون از کثرت جمعیت توجه به اشخاص مخصوص بود آقای محمد ناصرخان اینجانب را به اشاره دست معرفی کرده موفق به دستبوسی شدم. صورتم را بوسیله فوق العاده مورد مرحمت شده، فرمودند، خیلی میل داشتم وقتی که به فارس آمدم شما را زنده ببینم چون از اوضاع و احوال قشقاوی اطلاع، تاریخی از حالات قشقاوی و فامیل خودمان بنویسید. بنده هم حاضر بودن خودم را برای انجام این منظور عرض و تقدیم نمودم. بعد از آن هم هر وقت شرفیاب می‌شدم در این موضوع یادآوری می‌فرمودند و از این حسن نظری که اظهار می‌فرمایند بسیار مفتخرم و اطاعت امر معظم‌له را از فرایض می‌دانم زیرا بهترین علمی که انسان را تحصیل آن بر سایر کائنات مزیت و برتری داده علم تاریخ است که نماینده اخلاق و آداب گذشتگان و گشاينده ابواب به روحیه آیندگان. هر قومی که از آداب و رسوم گذشتگان بی‌اطلاع باشد همیشه در ظلمت نابینایی و توحش و جهل گرفتار و از نمایش حقیقت محروم و محکوم به نیستی و زوال است.

اکنون که حضرت اشرف آقای ملک منصورخان بر این موضوع مهم عطف توجه فرموده با سوابق ممتدى که اینجانب نصرالله قهرمانی سالیان دراز در دوران با عظمت مرحمت پناه اسماعیل خان صولت‌الدوله سردار عشاير ایلخانی ایل جلیل قشقاوی افتخار

نویسنده‌گی و مباشرت در ایل قشقاوی داشته‌ام و این دوران تاریخی با فراز و نشیب و عظمت و فیروزی [یک]^۱ و حوادث فراموش‌نشدنی در حافظه من و در بعضی از قسمت‌های آن هم خود آقای ملک منصورخان با عشق و علاقه مخصوص که در مطالعه و ضبط تاریخ داشته و دارند مدتها اوقات شریف خود را صرف مطالعه و ملاحظه تاریخ فرموده و مخصوصاً از قسمت‌هایی که مربوط به حالات ایل قشقاوی و فامیل خودشان بوده با نظر دقیق مراجعت کرده و در ذهن روشن و حافظه خود برای این منظور و دیمه و ذخیره نموده، هر کدام به نظرش عاری از حقیقت بوده حذف و به دست فراموشی و نسیان سپرده و هر کدام خالی از اغراق و افسانه است در اینجا نگاشته می‌شود و به خوانندگان گرامی اطمینان می‌دهیم که مندرجات آن از هرگونه اغراق و افسانه منزه و مبرئ است. فقط برای اینکه مطالب آن خیلی خسته‌کننده نباشد گاهی بعضی مضمون‌های تفیریحی نوشته می‌شود.

بدیهی است تاریخ حالات قشقاوی قابل کمال اهمیت است. بعد از اینکه طبع و تنظیم شد عموم آقایان شهری و ایلی و بلوکی با کمال شور و شف甫 و اشتیاق کامل برای مطالعه آن اقدام و اقبال می‌کنند و از موقعی که آقای ملک منصورخان انجام این خدمت را به عهده این بنده محول فرموده برای صحبت مندرجات آن از هرگونه اقدام فروگذار نکرده، آنچه را که خودم وارد بوده‌ام و مشاهدات خودم می‌باشد بدون کمزیاد نوشته‌ام. آنچه را که خودم وارد نبوده‌ام، از مطلعین تحقیق کرده و ناقل قول را در صفحه مربوطه معرفی نموده‌ام. فارسنامه ناصری تأثیف حاج میرزا حسن فسایی را مطالعه کرده، به ناسخ التواریخ سپهر مراجعت نموده، چهل بزم میرزا محمد شفیع را که مربوط به حالات مرحوم محمد علی خان ایلخانی است با کمال دقیق نوشته‌ام. اطلاعات مربوط به حالات ایل قشقاوی و فامیل خوانین است در مقام مربوطه نوشته‌ام. اطلاعات خود آقای ملک منصورخان هم بهترین و مؤثرترین کمکی است که تاریخ را تصحیح کرده و زینت می‌دهد. آقای زکی خان فرهنگ دره‌شوری که فکرش روشن و بیشتر به ادبیات سروکار دارد به بنده فرمودند برای به دست آوردن تاریخ قشقاوی و حالات خوانین عظام از کتاب تاریخ روضة الجنان^۲ و تاریخ سرجان ملکم استفاده کنید. برای تهیه کتاب

۱. شماره صفحه متن اصلی دستنویس در پایان هر صفحه متن بدین صورت – در داخل کروشه – ثبت خواهد شد.
۲. احتمالاً منظور کتاب روضات الجنان از کتب مورد ارجاع فارسنامه ناصری حاج میرزا حسن حسینی فسایی است (به کوشش دکتر منصور رستگار فسایی، تهران: امیرکبیر، ۱۳۸۸) است (همان، ص ۴۵).

روضه‌الجنان به تمام کتابخانه‌های شیراز مراجعه کردم، به دست نیامد. یک جلد تاریخ سرجان ملکم به دست آورده در مبلغ چهل تومان خریدم. مطلبی که قابل استفاده تاریخی باشد در تاریخ سرجان ملکم نیست. فقط مختصری از عرف و عادت ایل قشقایی نوشته است. مردان قشقایی به شکارزدن علاقه زیاد دارند، کلیه کارهای آن‌ها را زن‌ها اداره می‌کنند، به کشیدن قلیان علاقه زیاد دارند. ما هم چون تاریخ را از دوره مرحوم جانی خان جد اعلای خوانین شروع می‌نماییم تحصیل اطلاع کامل نموده‌ایم. اقداماتی هم که خوانین قشقایی در جنگ بوشهر و نیزک با انگلیسی‌ها کردۀ‌اند از ناسخ‌التواریخ استنتاج کرده و نوشته‌ایم. اختلاف در اصل و نسب ایل قشقایی بود آن‌هم به واسطه تحقیقات عمیق که مرحوم مشیرالدوله پیرنیا در تصحیح تواریخ کل نژادهای ایران نموده روشن و رفع نموده‌ایم.

بعضی از مورخین ایل قشقایی [را] از مغول‌های دوره چنگیزخان محسوب داشته و فامیل خوانین را از نژاد و نبیره خود چنگیزخان می‌دانستند. اخیراً در تاریخی که مشیرالدوله پیرنیا نوشته و هنوز به چاپ نرسیده می‌نویسد ایل قشقایی از ایلات فقفار است که هنوز هم قریب بیست هزار خانوار در دریند فقفار به نام کشکائی موجود و ساکن می‌باشند و در یک قسمت از کوه‌وکمر دریند به لفظ ترکی حجاری شده، ترجمة عبارت ترکی به زبان فارسی این است: در اینجا می‌نشستند ایلات کشکائی.^۱ چیزی که به تحقیق رسیده [دو] قشقایی و خلنج و آق‌قویونلو و قره‌قویونلو از ایلات فقفار هستند که از آنجا مهاجرت کرده و به اردبیل آمده از ابتدا دارای اهمیت و اعتبار بوده‌اند. اوزون حسن آق‌قویونلو که در شیروان و آذربایجان تشکیل سلطنت داده بعداً جهانشاه و سلطان ابوسعید بهادر که از نژاد و نبیره چنگیزخان بودند از میان برداشته و سلطان بالاستقلال ایران شد، خواهر خود را به سلطان حیدر پدر شاه اسماعیل صفوی داده و سلطنت از فامیل اوزون حسن به سلاطین صفوی متقل شد. در تاریخی که مشیرالدوله پیرنیا نوشته اولاد خوانین را از نسل و نژاد اوزون حسن آق‌قویونلو معرفی کرده و می‌نویسد قشقایی و خلنج و آق‌قویونلو و قره‌قویونلو در زمان شاه عباس یا شاه طهماسب از اردبیل به طرف اصفهان و فارس مهاجرت کرده یک قسمت عمدۀ از خلنج‌ها در خلجستان اطراف قم ساکن و تخته‌قابو شده، ده‌هایی که به نام‌های مختلف مشهور بودند تغییر اسم داده

۱. احتمالاً از گفته‌های مرحوم ملک منصورخان به نویسنده.

خلجستان معروف شدند. بقیه ایلات نامبرده از آنجا گذشته به گنبدان چهارمحال بختیاری و ونک، سرحد شش ناحیه و بلوک وردشت شش ناحیه فارس آمده مدتی در آنجا توقف کرده بعداً به بلوک قنقری بوانات آمده مدتی هم در آنجا ساکن بوده، جد خوانین بوانات با اسماعیل خان پدر جانی خان بنی اعمام می‌باشد. بعد از این که دوازده سال در بوانات روز گذرانیده‌اند جد خوانین بوانات املاک و علاقه‌جات زیاد از بلوک قنقری و بوانات خریداری کرده و قسمت دیگری از ایل خلچ را در همان‌جا تخته‌قاپو کرده، تشویق به امور کشاورزی نموده سال‌ها است با کمال عزت و عظمت و اقتدار، با شرافت در بلوک قنقری و بوانات زندگانی می‌نمایند و فامیل آن‌ها یکی از فامیل بزرگ فارس محسوب است. در دوره استانداری شاهزاده حسینعلی میرزا فرمانفرما هم در پیش آمده‌های خوب و بد، عزت و ذلت خوانین قشقایی و بوانات شریک و سهیم بوده‌اند. چون طایفه خلچ که در تحت ریاست خوانین بوانات بوده و در آنجا ساکن شده‌اند خوانین آن‌ها هم خلچ معروف شده‌اند (در موضوع مأموریت آقاباباخان مازندرانی که از طرف حسینعلی میرزا فرمانفرما برای قلعه‌و قمع مرتضی قلی خان ایل‌ییگی به طرف قلعه پرگان حرکت می‌کرد فرمانفرما از ترس اینکه در آن موقع از طرف آقاباباخانی محمدعلی خان و میرزا قاسم خان خلچ اقداماتی بر علیه دولت بشود بعد از اینکه آقاباباخان را مأمور و روانه نمود این دو نفر را در شیراز بازداشت کرد. عین عبارتی که در ناسخ التواریخ نوشته است برای اطلاع خوانندگان گرامی می‌نویسیم که بدانند در این موقع و سایر مواقع خوانین قشقایی و بوانات در امور مهم شریک و وجود خوانین بوانات قابل اعتنا و اهمیت بوده که فرمانفرما با قدرت و نفوذی که داشته است از میرزا قاسم خان بیمناک بوده است و مضمون عبارت که در ناسخ التواریخ مرقوم است از قرار زیر است.^۱ شجاع‌السلطنه بعد از ورود به اصفهان فرزند خود آقاباباخان را نزد برادر گسیل داشت و پیام پادشاه را نگذاشت. لاجرم فرمانفرما با آقاباباخان مازندرانی سردار فارس را مأمور به اراضی فیروزآباد ساخت و فرمود مرتضی قلیخان [را] به هر نحو توانی دستگیر کن و بسته نزد ما بفرست و خود در شیراز محمد علی خان ایلخانی و میرزا قاسم خان خلچ داماد او را گرفته در شیراز بازداشت نمود. فرزند خود امامقلی میرزا را به

۱. ظاهراً به بخش ذیل از فارسنامه ناصری حاج میرزا حسن حسینی فسایی (به تصحیح دکتر منصور رستگار فسایی، تهران: امیرکبیر، ۱۳۸۸)، ص ۷۵۶ اشاره دارد.

خانه میرزا علی اکبر قوام‌الملک فرستاده او را به اتفاق پسرش میرزا محمدخان کلاتر را گرفته مغلولاً به درگاه آورد و برحسب امر ایشان را در زندانخانه با ایلخانی و میرزا قاسم‌خان خلنج دامادش محبوس داشتند.^[۱]

ضمن تاریخ حالات خوانین قشقاوی و بوانات که خلنج معروف شده‌اند یک جمله راجع به دستوراتی که در موقع مأموریت آقاباباخان در موقع قلع و قمع مرتضی قلیخان ایل‌بیگی از طرف حسینعلی میرزا فرمانفرما صادر شده چون در آن موقع ضمن دستوری که مقرر شده ایلخانی محمد علیخان و میرزا قاسم‌خان خلنج و میرزا علی اکبرخان قوام‌الملک شیرازی و میرزا محمدخان پسر قوام‌الملک که کلاتر شیراز بوده گرفته و زندانی کرده‌اند در اینجا از موضوع تاریخی که در دست داریم خارج است لیکن چون کاملًا اتحاد و اتفاق و قدرت و نفوذ رجال مهم فارس را می‌رساند برای اطلاع تاریخی خالی از نتیجه نیست. حالا بر می‌گردیم به اصل موضوع در آنجا گفتم اصل و نسب خوانین قشقاوی و بوانات یکی است. خوانین بوانات املاک و علاقه‌جاتی در همان‌جا خریده تخته‌قاپو شده و به اسم خلنج معروف شده‌اند. اما قشقاوی و قسمت قلیلی از ایل خلنج به ریاست مرحوم اسماعیلخان پدر جانی‌خان در حال ایلیت باقی مانده قشلاق آن‌ها اوایل هنگام و دهرم و سایر دهات اربعه بوده، ییلاق آن‌ها سرحد سمیرم و شش ناحیه سمیرم و اخیراً به قشلاق و ییلاق خیلی وسعت دادند. اینک تاریخ را از دوره مرحوم جانی‌خان که اطلاع کامل داریم شروع می‌نماییم.

۱. صفحه بعدی نانوشته مانده است.